

Daniels bok – nummer etthundrasjuttiosju

Förseglingen av de 144 000: insikter från Daniels syn och den profetiska symboliken

Jeff Pippenger

2024-04-07

Daniel blev berörd tre gånger i kapitel tio, den första och den sista gången av Gabriel, och den mellersta beröringen var av Kristus. Det var vid den mellersta beröringen som Daniel skarpast kände sin fördärvade natur, ty sanningens mellersta vägmärke representerar uppror. Det var Mikael som berörde Daniel den andra gången, ty Han hade stigit ned vid slutet av tjugo dagar.

Vid slutet av tre och en halv symboliska dagar, under vilka de två vittnena i Uppenbarelsebokens elfte kapitel ligger döda på gatan, uppväcker en röst de två vittnena. Det är ärkeängeln som uppväcker. Mikael nedstigande i Daniels tionde kapitel, på den tjugoundra dagen, sammanfaller med de två vittnenas uppståndelse år 2023. Medan de två vittnena låg döda på gatan, visades Heseziel deras kringspridda ben och tillfrågades om han trodde att dessa döda, förtorkade ben i dalen kunde uppväckas, och allt Heseziel svarade var: "Herre, du vet."

Heseziel fick därefter befallning att profetera till benen, vilket han gjorde, och när han gjorde det fogades de samman, men var ännu inte levande. Hesekiels första profetia bestod i att samla benen samman, men det skulle krävas en andra profetia för att uppväcka benen till liv som en här. Hesekiels andra profetia var profetian om det tredje ve, såsom det framställs genom de fyra vindarna som gav benen liv. Den förste Adam skapades fullkomlig, men syndade därefter och förde döden vidare till hela sin avkomma. Uppståndelsen av Hesekiels döda ben motsvarar skapelsen av Adam i hans fullkomlighet, ty Adam formades först, och därefter inblåste Herren livsande i honom.

Detta är inte detsamma som att de två vittnena får förhärligade kroppar när de förs tillbaka till livet, ty detta sker inte förrän vid den andra tillkommelsen, men deras uppståndelse motsvarar Daniels syn av den kausativa "marah"-synen, när de förvandlas till den avbild som de då skådar. Rad på rad framställs beseglingens process med stor noggrannhet genom det profetiska vittnesbördet.

I Uppenbarelsebokens elfte kapitel "kom livsande från Gud in i" de två vittnena "efter tre och en halv dag", "och de" "stod på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem", och då hördes "en stark röst från himlen som sade till dem: Kom hit upp. Och de for upp till himlen i ett moln; och deras fiender såg dem."

Först gick Anden in i dem, därefter reste de sig upp på sina fötter, och när de stod där, föll fruktan över deras fiender, som tidigare hade glatt sig över deras död. Sedan kallar en röst dem upp, och deras fiender bevittnar händelsen. Hos Heseziel identifieras de först som skingrade och döda i dalen, därefter uttalas en profetia som samlar dem samman, och sedan förorsakar den andra profetian att de reser sig upp som en mäktig här. Hos Daniel ser han först den stora synen som åstadkommer en åtskillnad mellan två klasser, och han blir därefter rörd vid tre gånger.

Första gången han blev berörd hade han ingen styrka, han var i djup sömn, och hans ansikte var vänt mot marken. Sömn representerar döden. Ändå hörde han de ord som talades.

Förundras inte över detta, ty den stund kommer då alla som är i gravarna skall höra hans röst.
Joh. 5:28.

Gabriel förde därefter Daniel ned på händer och knän och befallde honom sedan att resa sig upp, vilket han gjorde, fastän han skälvde. Därefter hörde han Gabriels ord, men han blev stum. Hesekiel hade också sett Kristi syn, och det framkallade en liknande följd av händelser.

Och ovanför fästet som var över deras huvuden syntes något likt en tron, till utseendet såsom av safir; och på det som liknade tronen syntes, där ovanpå, något som till utseendet liknade en människa. Och jag såg något såsom glansen av bärnsten, såsom en elds sken runt omkring därinne; från det som såg ut som hans länder och uppåt, och från det som såg ut som hans länder och nedåt, såg jag så att säga något som liknade eld, och ett strålgans omgav honom. Såsom bågen ter sig i molnet på regnets dag, så var skenet av strålgansen runt omkring. Sådan var uppenbarelsen av likheten av Herrens härlighet. Och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte, och jag hörde rösten av en som talade. Och han sade till mig: Människobarn, stå upp på dina fötter, så skall jag tala till dig. Och anden kom in i mig, när han talade till mig, och ställde mig upp på mina fötter, så att jag hörde honom som talade till mig. Hesekiel 1:26–2:2.

Synen förde både Hesekiel och Daniel till förödmjukelse i stoftet, där de låg nedkastade till marken. I detta tillstånd hörde de båda fortfarande Herrens ord, och de blev båda resta upp till stående ställning för att höra de ord som talades till dem, och när de hörde orden ”gick Anden in i” dem. Föreningen med det gudomliga fullbordas genom mottagandet av Guds Ord, som förmedlas av den Helige Ande. ”Ordet” är det som överför gudomlighet till mänskligheten. Denna sanning måste erkännas för att man skall förstå allvaret och betydelsen av den profetiska historia som Gabriel ger Daniel i kapitel elva. Den profetiska historia som framställs i kapitel elva är den kanal genom vilken helig olja förmedlas till de visa jungfrurna.

Hos Hesekiel får han omedelbart befallning att frambära ett budskap till den laodiceiska adventismen, även om Hesekiel redan från början får veta att den laodiceiska adventismen inte kommer att höra hans ord, ty de är ett upproriskt hus. Hesekiels erfarenhet är Jesajas erfarenhet i kapitel sex, och därför, på två vittnens utsaga, när Gud väcker Daniel ur sömnen, som är en symbol för döden, får Daniel ett budskap för den laodiceiska adventismens upproriska hus, men de kommer inte att höra.

Daniel blir därefter berörd en andra gång, av Kristus själv, som rör vid Daniels läppar, alldeles såsom han hade rört vid Jesajas läppar med ett glödande kol från altaret. Då kunde Daniel tala, men han var fortfarande utan kraft och hade ännu ingen andedräkt. Enligt Hesekiel kommer andedräkten med budskapet om de ”fyra vindarna”, vilket var Hesekiels andra profetia. Hesekiels profetia om de fyra vindarna svarar mot Daniels tredje beröring, ty det är då andedräkten kommer in i benen och de reser sig som en väldig här. Det är vid Daniels tredje beröring som han blir styrkt.

Den 18 juli 2020 skingrades Guds folk i den sista tiden och gick in i liknelsens väntetid. Förseglingens historia illustrerades i historien från den 22 oktober 1844 fram till upproret 1863.

Den historiska linje som där representeras överlagras med tiden från den 11 september 2001 fram till söndagslagen, men den överlagras också med historien från den 18 juli 2020 fram till söndagslagen. Detta profetiska fenomen grundar sig på det faktum att symboler har mer än en betydelse, och betydelsen skall bestämmas av det sammanhang där de tillämpas.

När vi betraktar ankomsten och verket hos någon av de tre änglarna, styrs de av samma händelseföljd. De ankommer vid den tidpunkt då den förutsägelse som är förknippad med dem blir avförseglad. Denna förutsägelse är uppbyggd på tre steg: dess ankomst, dess bemyndigande och den stängda dörren vid dess slut. Det finns andra kännemärken inom historien, men de tre prövande kännemärkena i ankomsten av någon av de tre änglarna utgörs av det första kännemärket, där en profetia avförseglas. Det budskap som avförseglas blir bemyndigat genom en bekräftelse, och denna bekräftelse och detta bemyndigande prövar sedan männen och kvinnorna i den historien. Historiens avslutning frambringar ett lackmustest som visar huruvida de som står vid den tredje prövningen är visa eller dåraktiga.

Inom historien från den 11 september 2001 fram till söndagslagen kan man urskilja tre änglar. Den första anlände den 11 september 2001, den andra anlände den 18 juli 2020, och den tredje anländer vid den snart kommande söndagslagen (lackmustestet). Den 22 oktober 1844 motsvarar den 11 september 2001, och 1856 motsvarar den 18 juli 2020, och 1863 motsvarar söndagslagen. Med detta sagt motsvarar den 22 oktober 1844 till 1863 också perioden från den 18 juli 2020 fram till söndagslagen, ty den 18 juli var ankomsten av den andra ängeln i beseglingens historia. Den följande historien identifieras fortfarande korrekt helt enkelt som vilken ängels som helst vägmärken.

Den 18 juli 2020 förseglades en sanning upp som skulle pröva det släktet. Det andra steget i den historien är när de två vittnena uppväcks. Därefter prövas de med avseende på om de kommer att ta emot det ljus som då uppenbaras, vilket pågår nu. Sedan, vid söndagslagen (lackmusprovet), kommer det att bli uppenbart vem som är och vem som inte är en vis jungfru. När vi betraktar historien helt enkelt som strukturen hos en enda ängel och sedan lägger perioden från den 22 oktober 1844 till och med upproret 1863 över historien från den 18 juli 2020 fram till söndagslagen, finner vi att syster White år 1849 identifierade att Herren åter hade räckt ut sin hand för att samla kvarlevan av sitt folk.

Från den 22 oktober 1844 till 1849 hade Guds folk varit skingrat. År 1850 framställde de den andra av Habackuks två tavlor. I januari 1851 annonserade de den nya tavlan i Review. Guds folk var skingrat, och den tredje ängeln anlände med ljus. Därefter började Gud att samla dem igen, och Han tillhandahöll då en visuell framställning av det budskap som de skulle förkunna, såsom Han hade gjort 1842. Det ljus som kom den 22 oktober 1844 var en tillväxt i kunskap, och det fortsatte att utvecklas under Hans ledning, och 1856 infördes höjdpunkten av detta ljus. Detta ljus vilade över de "sju tiderna", vilket var det första ljus som William Miller erkände, och vilket framställdes som en av de profetior som uppfylldes den 22 oktober 1844.

Ljuset om de "sju tiderna" år 1856 var både avslutningen på den kunskapsstillväxt som gavs åt Miller, den förste ängels budbärare, men det var också det avslutande ljuset från den tredje ängeln

som gavs den 22 oktober 1844. Förkastandet av ljuset år 1856 var både ett förkastande av den kunskapstillväxt som förseglades upp år 1798, men också av den kunskapstillväxt som förseglades upp den 22 oktober 1844, och det förkastades av dem som då och där övergick från Filadelfias erfarenhet till Laodiceas erfarenhet. Upproret år 1863 var det tredje, och lackmustestet, vilket påvisades genom ett förfalskat diagram som avlägsnade ljuset om de ”sju tiderna”.

Den första besvikelsen den 19 april 1844 kom över den första ängelns filadelfiska rörelse genom att Gud höll sin hand över ett misstag i några av siffrorna på 1843 års pionjärtabell. Den första besvikelsen den 18 juli 2020 kom över den tredje ängelns laodiceiska rörelse genom att människor åsidosatte att Kristus den 22 oktober 1844 hade lyft upp sin hand mot himlen och svurit att tiden inte skulle vara mer. Den 18 juli 2020 avseglades ett budskap som skulle pröva denna generation av jungfrur. Såsom år 1850 sträckte Herren år 2023 ut sin hand för andra gången för att samla samman Hesekiels döda ben, som hade legat döda på gatan sedan den 18 juli 2020. År 1851 fanns en ny visuell framställning av budskapet, vilken var en uppfyllelse av profetian i Habackuks andra kapitel och därigenom utvisade att Herren efter 2023 kommer att ha ett nytt levande baner att upphöja, vilket förebildas av Habackuks två tavlor.

Habackuks två tavlor förebildades av de två tavlorna med de tio budorden och även av de två viftoffren av bröd vid pingsthögtiden. De etthundrafyrtiofyra tusen identifieras som ett förstlingsoffer, och de är de som i Malaki representerar offret såsom ”i forna dagar, såsom under gångna år”. De lyfts upp såsom ett viftoffer som hela världen skall se.

Uppvaknandet av de etthundrafyrtiofyra tusen börjar med sammanförandet, och detta sammanförande fullbordas genom Guds ord, ty Hesekiels döda ben förs samman genom att höra Guds ord, medan de ännu är döda. Hesekiel representerar det mänskliga redskap som förkunnar det budskap som samlar benen, när Herren för andra gången räcker ut sin hand för att samla sin kvarleva. Jesaja, Jeremia, Daniel, Johannes och Hesekiel identifierar alla det mänskliga element som förmedlar det gudomliga budskapet till de döda, förtorkade benen.

När benen väl har samlats uppenbarar Herren den kunskapsökning som blir avförseglad strax innan nådatiden avslutas, och denna kunskap representeras av ”den del av Daniels profetia som avser de yttersta dagarna”. I Hesekiels andra profetia är det ljus som blir avförseglat det tredje ve, vilket är östanvindens budskap som inandas liv i benen och kausalt får dem att resa sig som en mäktig här. Det ljus som uppenbaras för Daniel är det ljus som representeras av kungen i norr i det elfte kapitlet. Tillsammans representerar Hesekiel och Daniel ”den del av Daniels profetia som avser de yttersta dagarna”, vilket är budskapen om (östan)vinden och kungen i (norr).

Men underrättelser från öster och från norr skall förskräcka honom; därför skall han dra ut i stor vrede för att fördärva och fullständigt förgöra många. Daniel 11:44.

År 1856 avsåg Herren att fullborda sitt verk med att besegla sitt folk, men de gjorde uppror. Det budskap som Han ämnade använda för att föra dem ut ur deras laodiceiska tillstånd var ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex. När Herren började samla sitt folk i juli 2023 lade Han åter fram för dem budskapet om ”de sju tiderna” och identifierade bland annat att på den antitypiska försoningsdagen skulle jubelårets trumpet ljuda, vilket också är den tid då den sjunde trumpet

skulle ljuda. Jubelårets trumpet är en symbol för ”de sju tiderna”, och den sjunde trumpeten är det tredje ve. När Mikael steg ned i Daniel kapitel tio, representerade Daniel dem som får erfarenheten hos dem som ber bönen i Tredje Moseboken tjugosex, och dem som söker förstå den profetiska hemligheten i Daniel kapitel två.

Daniel representerar dem som har samlats genom Guds röst och sedan står på sina fötter, styrkta att förkunna budskapet från öster och norr. De förkunnar detta budskap ända fram till den snart kommande söndagslagen. Processen att resa upp den armén är ett mycket detaljerat ämne i profetian, och den punkt då gudomlighet börjar förenas med mänsklighet i uppfyllelse tillsammans med beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen började i den historia som framställs i vers elva i Daniel elva. Den historia som framställs från vers ett i Daniel elva till och med vers sexton fyller ut den dolda historien i vers fyrtio, det vill säga ”den del av Daniels profetia som hänför sig till de sista dagarna.”

När vi börjar betrakta vers tretton till femton i Daniel elva, vilka först uppfylldes vid slaget vid Panium år 200 f.Kr., är det väsentligt att förstå dessa versers betydelse. Panium är det tredje av tre ställföreträdarkrig. Det första slaget avslutades med seger för påvedömet och dess ställföreträdande armé, Förenta staterna, år 1989. Nästa slag, som framställs i vers elva och tolv och som uppfylldes genom slaget vid Rafia, kommer att innebära att konungen i söder (Ryssland) besegrar konungen i norr och dess ställföreträdande armé i Ukraina. Det tredje slaget kommer att vara såsom det första, där påvedömet (konungen i norr) får överhanden över kommunismen (Förenta nationerna) genom sin ställföreträdande armé (Förenta staterna). Men det tredje ställföreträdarkriget, som är slaget vid Panium, kommer också att inleda tredje världskriget.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Såsom de hjullika anordningarna leddes av handen under kerubernas vingar, så står mänskliga händelsers komplicerade skeende under gudomlig ledning. Mitt i folkens strid och larm leder han som tronar ovan keruberna alltjämt jordens angelägenheter.

”Historien om de nationer som, den ena efter den andra, har intagit den tid och den plats som tilldelats dem, och omedvetet burit vittnesbörd om den sanning vars innebörd de själva inte kände, talar till oss. Åt varje nation och åt varje människa i dag har Gud anvisat en plats i sin stora plan. I dag mäts människor och nationer med lodet i handen på Honom som aldrig misstager sig. Alla avgör genom sitt eget val sitt öde, och Gud styr över allt för att fullborda sina avsikter.

Den historia som den store JAG ÄR har utmärkt i sitt ord, där han fogar länk till länk i den profetiska kedjan, från den förgångna evigheten till den tillkommande evigheten, säger oss var vi i dag befinner oss i tidsåldrarnas procession och vad som kan väntas i den kommande tiden. Allt det som profetian har förutsagt skulle ske, ända fram till den nuvarande tiden, har avtecknats på historiens blad, och vi kan vara förvissade om att allt det som ännu återstår skall fullbordas i sin ordning.

”Det slutliga störtandet av alla jordiska välden förutsägs tydligt i sanningens ord. I den profetia som uttalades när domen från Gud avkunnades över Israels siste kung ges följande budskap:

”Så säger Herren Gud: Tag av turbanen och lyft av kronan: ... upphöj den som är låg, och förödmjuka den som är hög. Jag skall omstörta, omstörta, omstörta den; och den skall inte vara mer, förrän Han kommer, vars rätt det är; och jag skall ge den åt Honom.” Hesekiel 21:26, 27.

”Kronan, som togs bort från Israel, övergick successivt till rikena Babylon, Medo-Persien, Grekland och Rom. Gud säger: ’Den skall inte vara mer, förrän han kommer som har rätt till den; och jag skall ge den åt honom.’”

”Den tiden är nära. I dag förkunnar tidens tecken att vi står på tröskeln till stora och allvarliga händelser. Allt i vår värld är i uppror. Inför våra ögon uppfylls Frälsarens profetia om de händelser som skall föregå hans ankomst: ’Ni skall få höra om krig och rykten om krig.... Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och pest och jordbävningar på den ena platsen efter den andra.’ Matteus 24:6, 7.”

”Nuvarande tid är en tid av överväldigande intresse för alla levande. Härskare och statsmän, män som innehar förtroende- och maktpositioner, tänkande män och kvinnor av alla samhällsklasser, har sin uppmärksamhet riktad mot de händelser som äger rum omkring oss. De iakttar de spända, oroliga relationer som råder mellan nationerna. De ser den intensitet som håller på att gripa varje jordiskt element, och de inser att något stort och avgörande står i begrepp att ske — att världen står på tröskeln till en oerhörd kris.

”Änglar håller nu tillbaka stridens vindar, så att de inte skall blåsa förrän världen har blivit varnad för sin förestående undergång; men en storm samlar sig, redo att bryta lös över jorden; och när Gud befäller sina änglar att släppa vindarna fria, då skall en sådan scen av strid uppstå, att ingen penna kan skildra den.

”Bibeln, och endast Bibeln, ger en riktig syn på dessa ting. Här uppenbaras de stora avslutande scenerna i vår världs historia, händelser som redan kastar sina skuggor framför sig och vilkas annalkande får jorden att bäva och människors hjärtan att svikta av fruktan.

”’Se, HERREN gör jorden tom och öde, han vänder den upp och ned och skingrar dess invånare.... De har överträtt lagarna, förändrat stadgan, brutit det eviga förbundet. Därför har förbannelsen förtärt jorden, och de som bor där är ödelagda.... Tamburinernas glädje har upphört, de jublandes larm har tystnat, harpans glädje har upphört.’ Jesaja 24:1–18.

”’Ve över dagen! Ty Herrens dag är nära, och såsom en förödelse från den Allsmäktige skall den komma.... Säden har ruttnat under sina jordkokor, förrådshusen står öde, ladorna är nedrivna; ty säden har vissnat. Hur suckar inte djuren! Nötkreaturshjordarna står rådlösa, eftersom de inte har något bete; också fårenhjordarna är ödelagda.” ”Vinstocken har torkat bort, och fikonsträdet försmäktar; granatäppelträdet, också palmen och äppelträdet, ja, alla markens träd, har vissnat: ty glädjen har vissnat bort från människornas barn.” Joel 1:15–18, 12.

”Jag vändas i mitt hjärtas innersta; ... jag kan inte tåga, ty du har hört, o min själ, ljudet av basunen, krigets larmsignal. Förödelse på förödelse utropas, ty hela landet är ödelagt.”

”Jag såg på jorden, och se, den var öde och tom, och mot himlarna, och de hade inget ljus. Jag såg bergen, och se, de bävade, och alla höjderna vacklade. Jag såg, och se, där fanns ingen

människa, och himlens alla fåglar hade flytt. Jag såg, och se, det bördiga landet var en öken, och alla dess städer var nedbrutna.” Jeremia 4:19, 20, 23–26.

”Ack! Ty den dagen är stor, så att ingen är den lik; det är en tid av nöd för Jakob; men han skall bli frälst ur den.” Jeremia 30:7. Education, 178–181.